

**Mustat Veljet,
Kirisiskot,
Haagan Eräveikot,
Suosirrit
ja
Vuoren Valppaat**

Ylpeänä esittävät:

JOHTAJISTOVIIKONLOPPU

PÄRÄYS

**Mustien Veljien
ja
Kirisiskojen kämpällä
Vihdin Ojakkalassa
12.-14.11.2010**

PÄRÄYKSEN OHJELMA

Perjantai

Paikka x 17.00

Kaupunkiseikailu, kaakao

Dösiä 19.00

Iltapala 20.00

Myönteinen ajattelu ja mielenhallinta 20.45

Node 21.45

Lauantai

Aamupala 8.15

Lipunnosto 9.00

Moottorisaha

LPK:n ja omat arvot

Uskonto

Lounas 12.00

TATI ja SETA 13.00

Kahvi 14.00

Kuripaja

Ikäkausipeli

Askartelu

Partiopilates 16.00

Päivällinen 17.00

Keskustelu 18.00

Sauna 19.00

Iltapala 22.00

Sunnuntai

Aamupala 9.15

Lipunnosto 10.00

Kuripaja

Ikäkausipeli

Askartelu

LPK-sessio I 11.00

Lounas 13.00

LPK-sessio II 14.00

Siivous/kämppekoulutus 15.15

Poistuminen 16.25

Mistä on kysymys?

Päräys on viikonlopun mittainen tapahtuma viiden länsihelsinkiläisen lippukunnan johtajistoille. Kohderyhmään kuuluvat kaikki johtajaikäiset. Tarkoitus on tarjota mahdollisuus oppimiseen ja ajatustenvaihtoon Suomen Partiolaisten uuden ohjelman samoaja- ja vaeltajäkäkausien hengessä.

VIKKONLOPUN RAKENNE on sellainen, että lauantaina ja sunnuntaiaamuna on useita noin oppitunnin mittaisia sessioita, jotka ovat kaikille yhteisiä. Ne tarjoavat mahdollisuuden tarkastella omaa suhdettaan partioharrastukseen ja -aatteeseen, ja toisaalta käytännöllisiä vinkkejä hyödynnettäväksi omassa toiminnassa. Lauantaipäivän on tarkoitus olla elämyksellinen, vaikka mitään sudenpentuja ei enää ollakaan.

OSA SUNNUNTAISTA on pyhitetty kunkin lippukunnan omaan käyttöön, esimerkiksi erilaisille suunnit-

telu- ja ideointikokouksille, vartionjohtajaneuvostoille tms. Tässä toivottavasti on iloa lauantain päryttävistä sessioista, joiden herättämät ajatukset ovat tuoreina mielessä.

OHJELMA on suunnattu yhtä lailla kaikkein aktiivisimmille, kaikessa lippukunnan toiminnassa mukana oleville johtajille, kuin myös niille, joilla ei tällä hetkellä ole mitään pestiä. Innostavaa ja ajatuksia herättävää se toivottavasti on jokaiselle. Joka tapauksessa se antaa kaikille makua siitä, mitä uuden partio-ohjelman mukaisen samoaja- ja vaeltajatoiminnan sisältö voisi parhaimmillaan olla.

RUOKA on tasokkaampaa kuin retkillä yleensä, eikä henkistä kasvua tällä kertaa muutenkaan haeta fyysisen kovuuden kautta. Herätykset eivät tapahdu kukonlau-lun aikaan. Päräyksessä keho ja mieli saavat virittyä hetkeksi uudelle taajuudelle raskaan koulu- tai työviikon jälkeen. Palaat sunnuntaina kaupunkiin levänneenä ja pää täynnä tuoreita ajatuksia. Siksi kehotus kuuluu: **jos luvassa olisi bileet Stadissa lauantaina, unohda ne.** Jos taas tiedät meneväsi isänpäivälounaalle sunnuntaina, saat kyllä kyydin Veikkolaan bussipysäkille.

Tapahtumaa järjestävillä partiojohtajilla on vahva luottamus siihen, että Päräyksen ohjelma totta tosiaan on päräyttävää, ja kiinnostaa kohderyhmää. Tavoitteena heillä on tietenkin korkea osanottajamäärä ja se, että Päräys antaisi suorastaan pirstysruiskeen lippukunnille. Näistä syistä sen markkinoinnissa käytetään partiotapahtumalle epätyypillisiä keinoja: julkaistaan tarkka ohjelma etukäteen ja annetaan näytteitä tulevasta tällaisen vihkosen muodossa.

Koska Päräyksessä keskustellaan paljon, juuri sinua kaivataan paikalle. Tämän viikonlopun aikana sinä saat kerrottua muille, mitä partion erityisesti sinun lippukunnassasi ja sinun ikäryhmällesi tulisi olla.

Tervetuloa!

Eetu Ruhanen

Partiojohtaja vm. 1978

Mistä sitoutuneita johtajia? Mistä heille aikaa partiolle?

Yleisimmät vastaukset, kun johtajiston kokouksessa kartoitetaan tekijöitä mihin tahansa partiotapahtumaan kuuluvat “mä en pääse” ja “mä en tiedä pääsenkö”. Pääseminen on monitulkintainen käsite, mutta todelliset force majeure -syyt ovat lähinnä häitä, hautajaisia, merkkipäiviä ja erityisiä työ- tai kouluesteitä. Näitä sattuneet partiotapahtumien päälle jokaisella keskimäärin pari kertaa vuodessa. Siksi useimmiten pitäisikin oikeastaan kieltäytyä sanoen: “mä en halua tulla” tai “mä en tiedä haluanko tulla”.

Muissa kuin näissä force majeure -tapauksissa kyse on aina asioiden priorisoinnista. On totta vieköön mahdollista merkitä jokin tapahtuma kalenteriinsa ja todeta sen jälkeen kaikkien muiden samalle kohdalle osuvien tapahtumien kohdalla, että “mä en pääse”. Näinhän iso 4 joukko partiojohtajia koko ajan tekee, ei meillä muuten

kesäleirejä tai vastaavia järjestettäisikään. Tällainen toimintatapa on myös edellytys sille, että voi ottaa päällikköpestin esimerkiksi leirin suunnittelussa. Totta kai on mahdollista ja suotavaakin päättää lähteä paikalle ylimääräiseksi johtajaksi vaikka kesken leirin, mutta kaikki eivät voi tehdä näin.

Kaikista palkitsevintakin lienee se, että on jossakin tapahtumassa mukana sen suunnittelusta ja valmistelusta aina kamojen kuivatukseen ja kaatajaisiin asti. Suunnittelussa ja valmistelussa on sitä paitsi aina hyödyllistä olla mukana, vaikka odottaisikin yllättävää estettä itse tapahtuman ajaksi.

Paremmat bileet

Sitoutuminen partiotapahtumaan viikkoja tai kuukausia etukäteen tietenkin rajoittaa valinnanvapautta. Työvuoroista on kieltäydyttävä. Ei olekaan mahdollista lähteä parempiin bileisiin, vaikka sellaisiin kutsuttaisiin. Ja paremmat bileet tai muuta tekemistä kyllä ilmaantuu, jos sellaista jää odottamaan.

Kyllähän jokaisella partiotapahtumassa olevalla johtajalla olisi samalla hetkellä muutakin tekemistä, mutta he ovat valinneet partion useista vaihtoehdoista. Tuskin kukaan koskaan vain jäpittää kotonaan jonkinlaisessa valmiustilassa valmiina “pääsemään” minne tahansa kutsu käykin.

Yleensä valinnat ajankäytön subteen tehdään etukäteen, ja tämä on hyvä tiedostaa.

Täytyy samalla muistaa, että pahinta myrkkyä ihmisten innostukselle on johtajistossa vallitseva painostava ilmapiiri. Jos innokkaimmat partiojohtajat vaativat kaikilta muilta samansuuruisista panosta kuin itseltään, he jäävät pian intoilemaan keskenään. Eihän kenelläkään ole velvollisuutta tulla mihinkään muihin tapahtumiin, kuin niihin, mihin on varsinaisten partiopesteiensä puolesta sitoutunut.

Innostuksesta

Parhaiten lippukunta toimii, jos sen jokaiseen tehtävään löytyy tekijä, joka on vähintään jossain

määrin innostunut omasta hommastaan. Asioiden tekeminen pelkästä velvollisuudentunnosta ei välttämättä ole kestävä tie. Toki monille lippukunta ja sen menestys on niin tärkeä asia, että tehtäviä otetaan vastaan, vaikka ne eivät henkilökohtaisesti oikein innostaisikaan.

Toisaalta kun innostusta on, löytyy aikaakin, ja päinvastoin. Jos johtajisto valittaa ajanpuutetta ja “ei pääse” minnekään, kysymys on siitä, että heille ei ole osattu tarjota motivoivia tehtäviä.

Päräyksessä lupaamme pitää esillä monen kokoisia motivoivia tehtäviä, joista on helppo myös kieltäytyä.

Suosittelen jokaiselle seuraavia pohdintoja.

- Kuinka tärkeä asia oman lippukuntani tulevaisuus on minulle?
- Minkä tehtävän lippukunnassa kokisin kaikista motivoivimmaksi?
- Kuinka paljon aikaani olen valmis panostamaan partioimintaan?

Sitten vain rohkeasti tekemään merkintöjä kalenteriin! Ensimmäinen haaste on nyt sitoutua saapumaan paikalle Päräykseen.

Timo V. Jyystö
koulutusohjaaja
P-PPP

Mikä oikeastaan puhuu partioharrastusta vastaan?

Partioharrastuksen asema mielekkäimpänä tapana vietää vapaa-aikaa ei ole kiistaton tosiasia, vaikka Päräyksen tekijäjoukkoa katsoessaan näin voisi luulla. Lukeemattoman moni samoaja- ja vaeltajaikäinen on aikojen saatossa kokenut parempaa tekemistä löytyvän niin paljon, että partiotouhut on parasta lopettaa. Ovatko he tehneet oikean ratkaisun? Olisi naurettavaa väittää, että jokainen on tehnyt hölmösti lopettaessaan.

Tarkastellaan siksi asioita, jotka puhuvat partioharrastusta vastaan, ja toisaalta asioita, jotka puhuvat sen puolesta.

Harrastuksena partiolle on ominaista toiminnan monimuotoisuus. Luonteen kasvattamisen varjolla tehdään yhtä sun toista. Ei ole kysymys yksilöurheilun tavoitteista: citius, altius, fortius; ei erilaisten bongarien yhteen aihepiiriin kohdistuvasta tiedonjanosta ja yh-

teisöllisyydestä, eikä toisaalta minkään pelin hallinnasta. Vai onko sittenkin?

Voidaanko ajatella, että partiossa hiotaan taitoja peliin nimeltä elämä, peliin jonka pelikenttänä on koko maapallo? Juuri monimuotoisuus voisi olla partioharrastuksen vetovoimatekijä johtajaikäisen kannalta. Lippukunnalla tulisi olla tarjota jokaiselle motivoivaa ja kiinnostavaa tekemistä.

Ehkä aiemmin on yleinen ollut tilanne, jossa oman ryhmän - vartion tai vaeltajaryhmän - säännöllinen toiminta loppuu ja sen jäsenten on käytännössä toimittava ryhmänjohtajina tai jätävä ilman tekemistä. Samoaja- ja vaeltajaohjelmat on pyritty rakentamaan siten, että kaikille alle 22-vuotiaille partiolaisille olisi muutakin ohjelmaa kuin johtamistehtäviä.

Samoajien ja vaeltajien aktiviteetit

Uudet samoaja- ja vaeltajaohjelmat on jaettu aktiviteetteihin, joista osa on ensitutustumisella yllättäviäkin: samoajilla “Keräämme marjoja tai omenoita, ja teemme niistä hilloa tai mehua talven retkille”,

“Listaamme asioita, joille on ikärajoja. Lailliset ikäraajat, oma mielipide, yleinen mielipide. Miksi mielipiteissä on eroja?”; vaeltajilla auton perushuolto, kesäfestarit, taloyhtiö, energiamuodot ja Suomen energiapolitiikka, kunnanvaltuusto tai ylioppilaskunta, verhoilu tai entisöinti.

Jos ajatellaan partiota harrastuksena, joka valmentaa peliin nimeltä elämä, on selvää, että tarvittavat käytännön taidot muuttuvat samalla kun maailma muuttuu. Johtajaikäisten kohdalla ei ole ollut vaikeaa heittää keitokseen paljon uudenlaisia aktiviteetteja, koska aiemmin heille ei ole ollut muuta toimintaa kuin johtajatehtäviä. Mitään ei siis ole tarvinnut karsia pois uusien aktiviteettien - vai pitäisikö sanoa suoritusten - tieltä.

Monipuolisuus on siis partion valttikortti, ja se on sitä jatkossa yhä enemmän myös johtajaikäisille. Vaikka unohdettaisiin uuden ohjelman kiehtovat uutuu-
det, seuraava pohdinta on valaiseva: minkä muun harrastuksen parissa pääset opettamaan nuorempiasi, kiipeämään tunturien laille, hankkimaan varoja kehitysyhteistyöhön, osallistumaan rekisteröidyn yhteisön

hallintoon, toimittamaan lehteä, vierailemaan suljettuihin maanalaisiin tiloihin, kasaamaan porukalla leirirakennelmia, lohduttamaan koti-ikävästä kärsiviä pikkulapsia, marssimaan univormussa pitkin kaupunkia ja laulamaan porukassa epävireisen nuotiokitaran säestyksellä, kouluttautumaan ensiavun, leikkien, erätaitojen tai toimintakokemusmenetelmän alueilla?

Et tietenkään minkään muun kuin partion!

Mikä hienointa, vaikka suurin osa luetelluista toiminnoista ei voisi vähempää kiinnostaa, voit silti varmasti toimia täysipainoisesti lippukunnassasi. Siitä huolimatta, että partio on harrastuksena monipuolinen, jokaisella on halutessaan lupa olla sen piirissä vähemmän monipuolinen.

Toisaalta osa sen viehätystä on siinä, että täysin keittotaidoton saattaa löytää itsensä valmistamasta hernekeittoa 40 sudenpennulle ja heidän johtajilleen, eikä kukaan välttämättä suutu, jos keitto ei olekaan 8 herkullisinta mahdollista.

Partio on seikkailua myös muille kuin sudenpennuille. Partiossa löytää itsensä yhä uusista tilanteista ja tehtävistä, ja yleensä myös selviää niistä kuivin jaloin. Jos ei, ainakin oppii joka kerta jotakin uutta.

Hyvä mieli

Partio on paitsi iloinen leikki, myös vapaaehtoistyötä. Siinä mukana oleva johtaja saa väkisinikin hyvän mielen. Jos ei siitä, että on ollut kivaa, ainakin siitä, että on käyttänyt aikansa johonkin yleishyödylliseen. Ja ankeimpiakin hetkiä on yleensä lysti muistella jälkepäin. Pidemmän päälle toki hyvä mieli pitäisi tulla siitä, että toiminta on kullakin hetkellä mielekästä ja mukavaa. Tällaisen toiminnan järjestämiseksi itsellesi ja muille olet avainasemassa mm. juuri sinä itse.

Miksi sinä?

Moni johtaja ilmoittaa, että on vielä partiossa mukana hyvien kavereiden takia. Moni myös sanoo, että haluaa siirtää nuoremmille niitä taitoja ja kokemuksia, joita

on itse saanut partiossa. Kolmannet tuntevat omalta pieneltä osaltaan parantavansa maailmaa. Mieti, miksi sinä olet vielä mukana, (ainakin sen verran että luet tätä)?

Otsikkoon palataksemme, johtajaikäisillä on elämäntilanteita, joissa asiat alkavat henkilökohtaisessa elämässä puhua partioharrastusta vastaan. Monet kilpaurheilulajit vaativat huipputasolle pyrittäessä omistautumista, joka ei jätä juurikaan sijaa muille harrastuksille. Muutto toiselle paikkakunnalle estää toimimasta vanhassa lippukunnassa ainakin viikoittaisen toiminnan osalta.

Jotkut ryhtyvät opiskelija-aktiiveiksi ja saavat sitä kautta kiintiönsä täyteen järjestötoimintaa. Joidenkin ikätoverit lopettavat toiminnan ja lippukunnasta ei enää löydy läheisiä kavereita. Ryhmänjohtajista voi olla ylitarjontaa, tai ei vain saa aikaiseksi ilmoittautua vapaaehtoiseksi eri tehtäviin, ja jää joutilaaksi. Syitä on lopulta yhtä monta kuin lopettajiakin.

Kaikissa näissä tapauksissa olisi hyvä miettiä, löytäisikö sittenkin aikaa ja kiinnostusta edes jonkin pienen tehtävän hoitamiseen. Kenties jonkin olemassa olevan

tai sitten sellaisen, jota ei lippukunnassa ole aiemmin ollutkaan. Haluaisiko olla mukana retkillä ja leireillä, vaikka viikoittainen toiminta ei kiinnostaisikaan? Pitäisikö käydä johtajiston kokouksissa kärkeämyssä mielenkiintoisia ja helppoja tehtäviä ja vaihtamassa kuulumisia?

Uusia mahdollisuuksia

Olisiko syytä jäädä johtajiston sähköpostijakeluun, että pysyisi ajan tasalla? Viimeiseksi voisi kysyä itseltään, minkä asioiden pitäisi muuttua, jotta jatkaisin partiossa, ja voinko tavalla tai toisella muuttaa niitä?

Partiossa tulee joka vuosi vastaan uusia mahdollisuuksia, tehtäviä, tapahtumia, leirejä, matkoja, vaelluksia, kursseja ja tilanteita, joista jotkut ovat varmasti juuri sitä, mistä olet itse eniten tässä harrastuksessa nauttinut.

Voi hyvin olla, että Päräyksessä keksit jopa useita keinoja tehdä omasta ja muiden harrastuksesta vieläkin mielekkäämpää.

Mikä on hienointa, mitä olet kuullut partiossa tehtävän?

Fyysisesti tai henkisesti raskainta?

Mikä on Suomen kiehtovin partiotapahtuma? Entä maailman?

Estääkö jokin sinua osallistumasta niihin tai vaikka järjestämästä jotakin samantyyppistä?

*MIKÄ KAIKKI ON PARTIOSSA
MAHDOLLISTA?*

MIKÄ BOOGIE?

ILMOITTAUTUMINEN PÄRÄYKSEEN

ALAUTA LOMAKE LIPPUKUNTASI
PÄRÄYS-YHTEYSHENKILÖLLE 1.11.2010
MENNESSÄ

MV O-P, nyman@iki.fi, 050 380 5475

KISS ks. yllä

HEV Ana antti.halonen@haaganeraveikot.fi, 050 577 3180

SUSI Lissu lissu.halonen@gmail.com, 040 7503 471

VV Ellu elina.lius@metropolia.fi 050-3755936

Täysi-ikäiset johtajat voivat toimittaa vastaavat tiedot
myös sähköpostilla ja muutkin faksilla.

Ilmoittaudun Päräykseen 12.-14.11.2010

Nimi _____

Lippukunta _____

Sähköpostiosoite ja puhelinnumero

Syntymäaika _____

Mahdolliset tehtävät lippukunnassa

Ruoka-aineallergiat yms.

Tulen myöhemmin (milloin) _____

Tarvitsisin tällöin kyydin _____

Lähden aiemmin (milloin) _____

Tarvitsisin tällöin kyydin _____

Voin tarvittaessa tulla autolla __ Joooo! __ En.

Huoltajan allekirjoitus

BP

BP